

formentlig i den nævnte Kommissionsbetænkning findes mange Raad og adskillig Vejledning, som man endnu ikke har fundet Anledning til at følge eller søge at følge, saa at man ikke allerede nu kan slutte sig til, om der er nogen bydende Nødvendighed for at foretage et saa ekstraordinært Skridt, som her foreslaas.

Jeg synes i det hele, at det er et noget mærkeligt Forslag, baade med Hensyn til de Opgaver, der gives denne Mand, der skulde ansættes som Embedsmand under Navn af Kommissarius for Grønland, og ikke mindre med Hensyn til det, om jeg saa maa sige, personlige Forhold, som vi forud gennem Pressen have faaet Oplysning om. Jeg har den varmeste Sympati for Grønland og Grønlanderne og vil selvfølgelig meget gerne — det kan jeg sige paa mit Partis Vegne — være med til at fremme Foranstaltninger, der kunne gøre Forholdene for den grønlandske Befolkning bedre, lige saavel som vi naturligvis meget gerne ville se de Underskud, der fremgaa af vor Finanslov og vort Statsregnskab, bragte ned eller ud af Verden. Jeg beklager, at det ikke har været mig og vel heller ikke ret mange andre muligt at faa et virkelig grundigt Kendskab til de grønlandske Forhold. Men jeg tror ikke, at den Mand, der er udpeget til denne Stilling som Kommissarius for Grønland — han er vel ikke udpeget officielt endnu, men Bladene have indeholdt Meddelelser om, hvem der sigtes til ved Besættelsen af denne Post, nemlig den forhenværende Minister Sigurd Berg, — egner sig til Reformator eller Guvernør paa Grønland, oven i Købet, naar Stillingen er den, at han skal have Bopæl i København den allerstørste Del af den Tid, han skal være Guvernør paa Grønland. Den Mand, Forslaget giver Adgang til at udnævne som kgl. Kommissarius, skal optræde, det fremgaa af Forslaget, med Diktatormyndighed i de Maaneder, han tilfældig er deroppe paa Grønland, uden at han, naar han kommer derop, i den første Sommer kan siges at sidde inde med noget egentligt indgaaende Kendskab til de Forhold, om hvilke han skal træffe Bestemmelser og udarbejde Regler for paa Lovgivningens og Administrationens Omraade. Han faar altsaa en dobbelt Opgave, nemlig dels at optræde som en med stor Myndighed forlenet Embedsmand, og dels som Undersøger og Forslagsstiller med Hensyn til saa indviklede Forhold som de grønlandske Forhold, der ere skildrede og belyste af en Række Mænd, der i mange Aar have opholdt sig paa Grønland, og hvis Udsagn

om de grønlandske Forhold jeg tillægger adskillig større Vægt end en Kommissarius, der kommer derop en Sommer og opholder sig nogle Maaneder deroppe. For saa vidt der er Enighed om, at et Studium og nærmere Undersøgelse af de grønlandske Forhold er fornødent, skulde jeg for saa vidt ikke have noget imod, at man gik til en Prøvelse af, ad hvilke Veje man i saa Henseende burde gaa, men det forekommer mig rigtignok, at hvis man skulde beskikke en enkelt Mand til at paatage sig en saadan Opgave, skulde det være en Mand, der har opholdt sig paa Grønland baade Sommer og Vinter i adskillige Aar, levet Livet med Grønlanderne, lært deres Sprog at kende og sat sig meget grundigt ind i de her hørende Forhold. Vi have for nogle Aar siden haft en Mand her i Rigsdagen, nemlig Kommandør Bluhme, der, saa vidt mig bekendt, baade paa den ene og anden Aarstid og ved flere Lejligheder har opholdt sig paa Grønland. Jeg ved, at han havde et grundigt Kendskab til de grønlandske Forhold, men det skulde da ogsaa være en saadan Mand, man skulde beskikke til en saadan Opgave, en Mand, der havde nogle Forkundskaber og Interesse for Sagen, og som tillige nød almindelig Tillid i Befolkningen, og ikke den, der er udpeget til Embedet af Pressen paa Foranledning af Regeringen.

Forslaget tilsigter jo ikke det, jeg her har nævnt som de nødvendige Betingelser for, at en saadan Embedsmand skulde kunne faa Indsigt i Forholdene. Der staar i Bemærkningerne til Forslaget, at Kommissarius skal bo i Grønland to Somre og maaske en Vinter. Jeg tillægger Vinteropholdet meget større Betydning end det at holde et Par Sommerferier deroppe. Det var der naturligvis mange, som gerne vilde gøre, men det er der vist egentlig ingen Anledning til at udsende en kongelig Kommissarius til og ofre et halvt Hundrede Tusinde paa. Nej, en saadan Embedsmand skulde netop bo der Vinter og Sommer og lære Befolkningens Levevilkaar at kende i Vintertiden. Det er jo netop Befolkningens Erhvervsforhold og Forhold til Danmark, til den grønlandske Handel, til hvilken de afstaa en Mængde af deres Produkter, som man skulde lære at kende, samt de Produkter, som de fange ind i Løbet af Sommeren, og det skulde undersøges, i hvor stor Udstrækning Sælernes Tran og Fedtstof er nødvendigt for Grønlandernes Vinterliv. Netop da vi sidst lovgav om Grønlands Styrelse, var man fra alle Sider bange for, at man skulde